

Den appellerede dom er endelig i strid med kompetencefordelingen i TEUF. Retten tilsidesætter primærretten med sin fortolkning af virksomhedsbegrebet i artikel 107 TEUF, idet den undergiver medlemsstatslige foranstaltninger, der reelt ikke er omfattet af bestemmelserne om støtte, en kontrol af støtte.

Endelig er det appellanternes opfattelse, at den appellerede dom ligeledes er i strid med pligten til at begrunde en dom, der følger af artikel 81 i Rettens procesreglement, idet dommen er mangelfuldt begrundet.

(¹) EFT L 83, s. 1.

Appel iværksat den 9. juni 2011 af Legris Industries SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-376/06, Legris Industries mod Kommissionen

(Sag C-289/11 P)

(2011/C 252/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Legris Industries SA (ved advokaterne A. Wachsmann og S. Thibault)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— **Principalt**

- ophæves Rettens dom 24. marts 2011 i sag T-376/06, Legris Industries mod Europa-Kommissionen, i sin helhed på grundlag af artikel 256 TEUF og artikel 56 i Protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol,
  - og der gives medhold i de påstande, som Legris Industries SA har nedlagt i sagen i første instans for Retten.
- Følgelig
- annulleres Europa-Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 (EF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Tilslutningsrør), i det omfang den vedrører Legris Industries SA, og de grunde, beslutningens dispositive del er støttet på, for så vidt som beslutningen pålægger Legris Industries SA en bøde på grund af den omstændighed, at Legris Industries SA holdes ansvarlig for de kritiserede handlinger, der er foretaget af Comap;
  - og det tages til efterretning, at Legris Industries SA på egne vegne tilslutter sig alle Comaps skriftlige indlæg, påstande og anbringender mod Europa-Kommissionens nævnte beslutning.

— **Subsidiært** annulleres den bøde på 46,8 mio. EUR, som ved artikel 2 g) i Europa-Kommissionens nævnte beslutning er pålagt Legris Industries SA, heraf 18,56 mio. EUR solidarisk med Comap, i henhold til artikel 261 TEUF, eller bøden på 46,8 mio. EUR nedsættes til et passende beløb i henhold til artikel 261 TEUF.

— Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale samtlige sagens omkostninger, herunder de omkostninger, som Legris Industries SA har afholdt i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført fire anbringender til støtte for klagen.

Med det første anbringende hævder Legris Industries, at retten til rettergang for en uafhængig og upartisk domstol er tilsidesat, for så vidt som Rettens prøvelse af den beslutning, der er truffet af Kommissionen, som er en institution, der både har undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, er begrænset til åbenbare retlige og faktuelle fejl, uden at der er udøvet en fuld prøvelsesret i form af en fuldstændig fornyet prøvelse af sagens faktiske omstændigheder og særligt af de fremlagte beviser.

Med det andet anbringende, som har tre led, påberåber appellanten sig en tilsidesættelse af de principper, der er afgørende for, at et moderselskab holdes ansvarlig for en overtrædelse af artikel 101 TEUF, der er foretaget af dets datterselskab. Først gør appellanten med det første led gældende, at den anlagte de facto uimodsigelige formodning for, at selskabet er ansvarligt for de handlinger, der er foretaget af dets datterselskab, Comap, er uforenelig med EU-retten i betragtning af den repressive karakter af den sanktion, som selskabet er blevet pålagt. Med det andet led hævder appellanten, at den omstændighed, at der er anlagt en de facto uimodsigelig formodning for, at selskabet er ansvarligt, skyldes, at Retten har afvist selskabets argumenter med en utilstrækkelig og modstridende begrundelse. Endelig påberåber appellanten sig med det tredje led, at der er sket tilsidesættelse af den retspraksis, hvorved en formodning om ansvar for finansielle holdingselskaber uden driftsaktiviteter afvises, og af princippet om ligebehandling og om beskyttelse af den berettigede forventning.

Med det tredje anbringende anfører moderselskabet, at der er sket tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, om personligt ansvar og om individuelle straffe som følge af, at Retten har afvist en ladet komme appellanten til gode, at selskabets datterselskab, Comap, havde gjort et anbringende om annullation af den anfægtede beslutning gældende, idet Retten holdt appellanten ansvarlig for den adfærd, som blev tillagt Comap.

Endelig anmoder appellanten med det fjerde og sidste anbringende Domstolen om at drage konsekvenserne af en eventuel ophævelse af dommen Comap mod Kommissionen på grundlag af de anbringender, som Comap har anført i sin klage, i forhold til appellanten.